

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 3 maart 2011 in zaak nr. 10/16586 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 april 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 maart 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 maart 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. De enige grief van de minister strekt ten betoge dat de rechtbank, door te overwegen dat hij met een beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in de context van Somalië niet heeft beoordeeld of in de provincie Hiraan sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn), van een onjuiste lezing van het besluit is uitgegaan. Daartoe voert de minister aan dat de provincie Hiraan gelegen is in het gebied dat wordt aangeduid als Somalië en dat zijn standpunt dat in dat gebied geen sprake is van vorenbedoelde uitzonderlijke situatie, derhalve mede het standpunt omvat dat zich in de provincie Hiraan evenmin zodanige situatie voordoet.

2.2.1. In het besluit van 9 april 2010 heeft de minister, voor zover thans van belang, overwogen dat de beoordeling of sprake is van vorenbedoelde uitzonderlijke situatie in algemene zin niet dient plaats te vinden tegen de achtergrond van één stad of een gebied van beperkte omvang, maar dat gekeken moet worden naar de situatie in het gehele gebied in het land van herkomst waarin het betreffende gewapend conflict plaatsvindt.

In de context van Somalië is, volgens de minister, geheel

..... Somalië aan te merken als een gebied waarbinnen een gewapend conflict plaatsvindt. Naar zijn oordeel is de situatie aldaar echter niet dusdanig dat sprake is van evenbedoelde uitzonderlijke situatie.

2.2.2. De rechtbank heeft terecht uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer uitspraak van 9 september 2010 in zaak nr. 200906039/1/V2; www.raadvanstate.nl) afgeleid dat de beoordeling of sprake is van de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, thans uitdrukkelijk neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000, in voorkomend geval beoordeeld dient te worden in het kader van het gebied waaruit de betreffende vreemdeling afkomstig is. De vaststelling van de rechtbank dat de minister in het besluit de algemene veiligheidssituatie heeft beoordeeld in de context van Somalië geeft geen blijk van een onjuiste lezing van dat besluit. Dat de provincie Hiraan, waaruit de vreemdeling afkomstig is, gelegen is in het gebied dat wordt aangeduid als

Somalië maakt niet dat de minister met zijn beoordeling van de algemene veiligheidssituatie in geheel Somalië een specifiek op die provincie toegespitste beoordeling heeft verricht.

Nu de minister ten onrechte betoogt dat de rechtbank ten onrechte het besluit op dit punt niet deugdelijk gemotiveerd heeft geacht, faalt de grief.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken-Westra, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

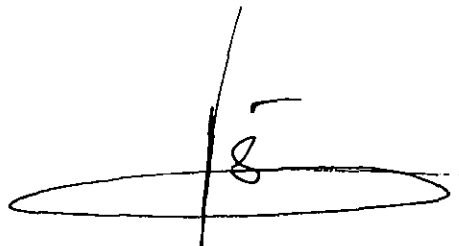
w.g. Vreken-Westra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 juli 2012

434.

Verzonden: 10 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser